

هو الأبهی - ای دوستان رحمانی این خاکدان فانی منزل...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (121) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 91

هو الابهی

ای دوستان رحمانی این خاکدان فانی منزل جعدان بی وفاست و آشیان خفاشان نابینا ظلمتکده تاریک است و آتشکده نار نفی و نفاق هر دور و نزدیک شرابش سرابست و عذابش عذاب شهش زهر است و مهرش قهر گشایش ضیق است و بخشایش بخل بر اهل توفیق سریر شهریاریش لحد ضریحست و تخت کامرانیش سنگ سخت کربه نجومش رجومست و قصورش قبور نورش ظلماتست و سرورش سکر است پس جمال قدم و اسم اعظم روحی لترات اقدام احبائه الفدا در این جهان تأسیس بنیان جاودانی بجهت احبای خویش فرمود و در این عالم ترابی مدارج و معارج صعود بملکوت الهی نصیب فرمود و از این روزنه صغیر ابواب فلک اثیر بگشود تا این طیور بال و پر آلوده بآب و گل را باوج عزت قدیمه پرواز دهد و این نفوس پشمرده را بروح حیات ابدیه زنده فرماید صفیری از ملا اعلی زد شور و نشور در جوق طیور افتاد برخی بقوت آن صفیر تا ملکوت رب قدیر پرواز نمودند و بعضی بالی گشودند و پری زدند ولی بوبال ملال و کلال مبتلا گشتند و برخی بکلی جناح را در طین ضلال غرق نمودند پس ای طیور حدیقه وفا شهر تقدیس بگشائید و بقوت این صفیر تا ملکوت ابهی پرواز نمائید و البهء علیکم یا احباء الرحمن (ع)

ORIGINAL